

ten taget under eet giver saa nogenlunde nøjagtigt det, man havde ventet sig. Tilbage er der de to specielle Toldskatter, om jeg saa maa kalde dem, selv om jeg ved, at den ene ikke benævnes som Toldskat, nemlig Sukkerafgiften paa den ene Side og den almindelige Indførselstold paa Sukker paa den anden Side. Den første viser en Nedgang paa 2½ Mill. Kr., og det er ikke saa urimeligt, idet der jo, som de fleste i denne Sal — saa overmaade mange er der jo ikke til Stede — ved, i Aar er indført en hel Del Sukker, og det giver sig naturligvis Udslag i, at den indenlandske Sukkerafgift gaar ned, men tilsvarende skal det jo give sig Udtryk i, at Tolden stiger en Del, endda en lille Smule mere.

Det, som imidlertid med Hensyn til denne Paragraf og med Hensyn til Spørgsmaalet om Balance er altafgørende for 1923—24, er Toldafgifternes ganske overordentlige Stigning, idet man i Stedet for de 68 Mill. Kr., man havde ventet, heri inkluderet Luksusskatterne forlænget for hele Aaret, efter Finanslov og Tillægsbevillingslov kan vente omkring 88 Mill. Kr., altsaa en Stigning paa 20 Mill. Kr. Disse Tal er det, som giver, om jeg saa maa sige, en forholdsvis gunstig Stilling for Udsigterne med Hensyn til Aaret 1923—24.

Paa Udgiftssiden er der, som jeg allerede før har nævnt, to Poster, hvorved man særlig bør hæfte sig, nemlig for det første Indenrigsministeriet, hvor man har haft den kolossale Stigning af omkring 20 Mill. Kr., en Stigning, der i ganske særlig Grad hidrører fra, at Alderdomsunderstøttelsesloven i det sidste Aar, hvori Alderdomsunderstøttelsesloven som saadan har virket, har givet en Udgift paa henimod 20 Mill. Kr. mere for hele Landet end ventet i Kraft af de Resultater, man havde for Aaret forud. Allerede ved Tillægsbevillingslovens første Behandling omtalte jeg dette Forhold, og jeg omtalte da ogsaa, at man med stor Interesse maa imødesee, hvorledes Aldersrenteloven vil virke finansielt det første Aar, idet Staten fra det Tidspunkt, da Aldersrenteloven traadte i Kraft, altsaa fra 1. April 1923 at regne, skal betale 7/12 af Udgiften i Stedet for som tidligere Halvparten. Alene af dette Forhold vil fremgaa, at man maa være forberedt paa, at der paa dette Budget vil komme en væsentlig højere Udgift end Aaret før. Jeg befrygter, at de Resultater, der vil komme frem, vil vise sig at være næsten frygtindgydende overfor Muligheden af Balance, saa frygtindgydende, at selv jeg, der hidindtil ikke har været nogen udpræget

Ven af Folkeforsikringstanken, maa gaa over til den, idet jeg mener, at i hvert Fald en Del af denne Udgift maa skaffes ved en Folkeforsikring. Før vi kommer ind igen til Sommer, kan vi jo imidlertid ikke have noget sikkert Billede af dette Forhold, men, som sagt, jeg befrygter, at Aldersrenteloven vil betyde en meget væsentlig forøget Udgift.

Som et yderligere Punkt af særlig Interesse er der § 24, hvor man har Forrentningen af Gælden, og hvor specielt Forrentningen af den udenlandske Gæld giver sig Udtryk. Paa denne Paragraf har man nu i Henhold til Tillægsbevillingsloven en Ekstraudgift paa mellem 9 og 10 Mill. Kr., hvilket Beløb er Udtryk for en Særudgift paa Grund af den danske Kronens daarlige Stilling i Forhold til Dollar og Sterling; og Forholdet er jo desværre det, at selv om dette Beløb er meget stort, maa dog disse 9 Mill. Kr. i det kommende Aar, hvis ikke Kronen forbedres, og det endda forholdsvis hurtigt, antagelig multipliceres med 1½, saaledes at vi altsaa til næste Aar faar en ekstra Udgift paa 13—14 Mill. Kr.; og bliver Kronens Stilling daarligere, vil Beløbet jo blive endnu større. Dette er et Moment, som man afgjort maa have i Erindring til sin Tid.

Da Tillægsbevillingsloven blev vedtaget i Fjor, udtalte jeg, at jeg i Kraft af et Overskud paa 45 Mill. Kr.; som man vilde have til Raadighed efter Vedtagelsen af visse særlige Love, kunde have Lov til at haabe, at der for indeværende Aar vilde være Balance. Som allerede nævnt er der jo et regnskabsmæssigt Underskud paa 38 Mill. Kr., og selv om jeg ikke føler mig fuldkommen overbevist om, at Statsregnskabet trods dette tilsyneladende store Underskud vil vise Balance, nærer jeg altsaa vedblivende den Overbevisning, at Underskuddet vil blive ret lille, og jeg nærer yderligere den Tro, at det absolut ikke er udelukket, at der kan blive Balance.

Spørger man nu om, hvorledes Spørgsmaalet om Balance stiller sig med Hensyn til det kommende Aar, sammenlignet med det Aar, vi forlader den 31. Marts, er Forholdet, som jeg allerede har sagt, det, at da vi vedtog Tillægsbevillingsloven for 1922—23, kunde man forudse, at der vilde være et Beløb af 45 Mill. Kr. til Disposition til Tillægsbevillingsloven for 1923—24. I Øjeblikket ved vi, at i Henhold til den vedtagne Finanslov vil der være et Beløb af 26 Mill. Kr. til Disposition, saa at der altsaa er en Forskel paa 19 Mill. Kr. Skal man nu gøre op, hvorledes Sandsynligheden ligger